

Επιλέξτε τη σωστή απάντηση:

1. Το ρήμα «αμφισβητώ» είναι λέξη:

A) μονοσύλλαβη B) δισύλλαβη Γ) τρισύλλαβη Δ) πολυσύλλαβη E) καμία από τις προηγούμενες

2. Η λέξη «αρχηγός» είναι:

A) μονοσύλλαβη B) δισύλλαβη Γ) τρισύλλαβη Δ) πολυσύλλαβη E) καμία από τις προηγούμενες

3. Η λέξη «ποιος» είναι:

A) μονοσύλλαβη B) δισύλλαβη Γ) τρισύλλαβη Δ) πολυσύλλαβη E) καμία από τις προηγούμενες

4. Η λέξη «τριπλός» είναι:

A) μονοσύλλαβη B) δισύλλαβη Γ) τρισύλλαβη Δ) πολυσύλλαβη E) καμία από τις προηγούμενες

5. Η λέξη «τρεις» είναι:

A) μονοσύλλαβη B) δισύλλαβη Γ) τρισύλλαβη Δ) πολυσύλλαβη E) καμία από τις προηγούμενες

Συμπληρώστε τις προτάσεις, επιλέγοντας την κατάλληλη λέξη:

6. Η _____ είναι ένα υγιεινό όσπριο.

A) φάση B) φακοί Γ) φαΐ Δ) φαγγρί E) φακή

7. Στον Μινωικό πολιτισμό το γυναικείο _____ ήταν ισότιμο με το ανδρικό.

A) φύλο B) φίλο Γ) φύλλο Δ) φιλώ E) φίλων

8. Το _____ όλοι οι μαθητές παίζουν στην αυλή του σχολείου.

A) διάλυμα B) διάγραμμα Γ) διάλειμμα Δ) διάταγμα E) διάλεγμα

9. Οι Μυκηναίοι περιέβαλλαν τις ακροπόλεις τους με ισχυρό _____ .

A) τοίχος B) τείχος Γ) στίχος Δ) τύχη E) τοίχων

10. Οι ηθοποιοί δίνουν την ψυχή τους στη _____ όταν υποδύονται ένα ρόλο.

A) σκήτη B) σκεπή Γ) σκoinί Δ) σκηνή E) καμία από τις προηγούμενες

11. Η Κύπρος έχει μεσογειακό _____ , δηλαδή ζεστά, ξηρά καλοκαίρια και δροσερούς και υγρούς χειμώνες.

A) κλίμα B) κάλυμμα Γ) κλήμα Δ) κλάμα E) χρώμα

12. Κράτα με καλά γιατί _____ και υπάρχει κίνδυνος να πέσω και να χτυπήσω.

A) γερνώ B) πέφτω Γ) γέρνω Δ) γυρνώ E) γέρο

13. Κάθε πρωί _____ το λεωφορείο για να πάω στο σχολείο.

A) περνώ B) αφήνω Γ) διαπερνώ Δ) προσπερνώ E) παίρνω

14. Πήρε πολύ θετικά _____ για τη συμμετοχή του στην παράσταση.

A) σχολεία B) σχόλια Γ) κριτήρια Δ) σχολικά E) σχέδια

15. Καμιά _____ σκέφτομαι πως θα ήταν πολύ διαφορετικά τα πράγματα αν δεν άλλαζα την απόφασή μου.

A) φόρα B) μέρα Γ) στιγμή Δ) φορά E) χρονιά

16. Το ποδόσφαιρο μού αρέσει _____ πολύ απ' ότι η καλαθόσφαιρα
 A) περισσότερο B) πλέον Γ) πιο Δ) λιγότερο E) ποιο

Επιλέξτε τη σωστή απάντηση. (Μόνο μία είναι η σωστή απάντηση από τις Α,Β,Γ,Δ,Ε.)

17. Ο παρακείμενος του ρήματος *ασκούμαι* είναι:

A) ασκήθηκα B) θα ασκούμαι Γ) έχω ασκηθεί Δ) είχα ασκηθεί E) θα έχω ασκηθεί

18. Ο μέλλοντας εξακολουθητικός του ρήματος *αφαιρούμαι* είναι:

A) θα αφαιρούμαι B) αφαιρέθηκα Γ) θα έχω αφαιρεθεί Δ) θα αφαιρώ E) θα αφαιρεθώ

19. Ο παρατατικός του ρήματος *εκφράζω* είναι:

A) εξέφρασα B) έχω εκφράσει Γ) έχω εκφραστεί Δ) εκφράστηκα E) εξέφραζα

20. Ο αόριστος του ρήματος *καταρρέω* είναι:

A) κατέρρεα B) θα έχω καταρρεύσει Γ) είχα καταρρεύσει Δ) κατέρρευσα
 E) έχω καταρρεύσει

21. Η πόλ __ , το μακρ __ , το παιδ __ , το τραχ __ , το υπουργ__ ο

A) η, ύ, ί, ύ, εί B) ος, ή, ί, ού, εί Γ) ου, ή, ί, ή, ί Δ) ος, ύ, ύ, εί, εί E) η, οί, ί, ύ, ί

22. __ άμι , ανα __ άζω , α __ είο , α __ αλιά , __ ροπή

A) τζ, γκ, τσ, γκ, ντ B) ντ, γκ, τσ, γγ, ντ Γ) τζ, γκ, γγ, γκ, ντ Δ) τσ, γγ, τζ, γκ, ντ
 E) τζ, γκ, τζ, γκ, τσ

23. __ πατέρα, __ πέτρες, __ γονείς, __ μητέρα, __ παλάτι

A) των, της, τους, η, του B) το, τις, του, την, τον Γ) τον, τις, τους, την, το
 Δ) τον, της, τους, τη, το E) τον, τις, τους, τη, το

Διαβάστε το κείμενο «Η λαχτάρα του γέρο - Ανέστη» και απαντήστε τις ερωτήσεις 24-30.

Την πέρασε τη ζωή του κι ο γέρος ο Ανέστης στην ξενιτιά, ζωή παραδαρμένη, караβοτσακισμένη ζωή. Όχι δα και πως τη μάδησε την ψυχή του η φτώχεια, που μάλαμα έπιανε και κάρβουνο γινότανε. Από τέτοιους πόνους η ψυχή του δεν έπαιρνε. Τον κρυφότερωγε όμως πάντα της πατρίδας ο ακοίμητος ο καημός, και σαν είδε κι απόειδε πως ελπίδα πια δεν του απόμεινε, σαν άρχισε κι ένιωθε στα γέρικα στήθια του την ανατριχίλα του Χάρου, το 'καμε απόφαση και τράβηξε κατά τα παιδιακίσια λημέρια του.

Αλλιώςτικος γέρος αυτός ο Ανέστης! Για του κόσμου τα μεγαλεία δεν τον πολυέμελε κιόλας. Ωστόσο να γυρίσει από τα ξένα και να φυτρώσει ανάμεσα στους δικούς του με τέτοια χάλια ύστερα από χρόνους και χρόνους αγωνία και βάσανο, δεν του ερχότανε και πολύ. Θα πεις, οι καθαυτοί οι δικοί του συχωρεμένοι όλοι, κι άλλους απ' ανίψια και τέτοιους δε θ' αντάμωνε πια, εξόν ίσως δυο τρεις εξαδέρφους, γέρους κι αυτούς. Μα να πάλι, από δω το γύριζε, από κει το γύριζε, δεν του πήγαινε. Τ' όνειρό του ήτανε να ξαναφανεί, στην πατρίδα του, μα να είναι και κάτι. Δεν το κατάφερε τ' όνειρο; Τι να πηγαίνει πια τώρα και να τους δείχνει τη γύμνια του! Έλα όμως που δεν το 'θελε και να πεθάνει στα ξένα! Να ζήσει στα ξένα, να· με το σήμερα, με το αύριο, ζεις στα ξένα. Μα να πεθάνεις στα ξένα και σύγκαира (=ταυτόχρονα) οι πατριώτες του να γλυκοκοιμούνται στο μοσχομυρισμένο τους χώμα— αυτό δεν μπορούσε να το βαστάξει ο γέρος.

Τ' ονειρευότανε λοιπόν και το λαχταρούσε ν' αποθάνει στον τόπο του, κι έτσι ξεκίνησε, με τ' απομεινάρια του είναι του. Να πάει όμως μέσα στο χωριό και να πει πως εγώ είμαι ο Τάδες, αυτό δεν το τολμούσε.

— Έπειτα είναι κι αργά. Ποιος θα με πονέσει πια τώρα! έλεγε μονάχος του, καθώς άραζε το βαπόρι σε λιμάνι που γειτόνευε με τ' αγαπημένο νησί του.

Μόλις πάτησε πόδι στη χώρα εκείνη, κι ίσια στο νοσοκομείο μαζί με όσα είχε μαζί του.

— Να μείνουν αυτά εδώ, τους λέει τους ανθρώπους εκεί. Εμένα δεν μου είναι και πολύ χρειαζόμενα. Ο πρώτος που αναλάβει κι είναι έτοιμος να ξενιτευτεί, του τα χαρίζετε.

Και γίνεται άφαντος ο Γέρο-Ανέστης.

Τραβάει κατά τη Σκάλα, βρίσκει καΐκι, και σ' ένα μερόνυχτο μέσα κοιτάει τις ολόχαρες ακρογιαλιές του νησιού του.

Εκεί που η Πλάση λες και λούζεται κάθε πρωί και λαμπροφορείται θεοφώτεινη, ολοκάθαρη και παρθένα, που μήτε κουρέλι μήτε παλιόχαρτο πολιτισμού δεν βλέπεις απάνω στ' ασπρογάλαζα τα χαλίκια που στρώνονται στην ακρογιαλιά, εκεί που στα πρώτα του χρόνια ο γέρος μας έπαιξε μ' ανάλαφρη καρδιά και μ' αξένοιαστο νου, εκεί ξαναβρέθηκε τώρα καταδασμασμένος από του χρόνου τ' ακαταπόνετο χέρι, σκυφτός, ζαρωματισμένος, βουλιασμένα τα μάτια του, τα χέρια τρεμάμενα. Παράμερη εξοχή, που το καλοκαίρι μονάχα τη θυμούνται οι χωριανοί και τη διαλέγουνε για τα ξεφαντώματά τους.

Τώρα όμως, άνοιξη ακόμα, ο γέρος ο Ανέστης πλανιόταν ολομόναχος στην ξεχασμένη εκείνη γωνιά του κόσμου, βγάζοντας ξεφωνήματα κι ακατανόητα λόγια κάθε φορά που αγνάντευε βράχο ή χωράφι ή κορφοβούνι τριγύρω και του θύμιζε της νιότης τα χρόνια. Μια πάνω στην άλλη μαζευότανε στον αναγαλλιασμένο του νου οι παλιές οι ιστορίες, τα παλιά τα γλέντια, τα περασμένα τα πρόσωπα και τα πράματα, που κάθε κύμα έλεγε και τα τραγουδάγε με το γλυκό του μурμουρητό, εκεί που πλαγιασμένος τώρα στον ήλιο μισοάνοιγε κάθε λίγο τ' αδυνατισμένα του μάτια, να τις δει άλλη μια και να τις χύσει μες στη ψυχή του τις ανάλλαγες, τις αγέραστες μορφιές της πατρίδας του.

Θα 'λεγες πως αναστήθηκε μαζί με τον νου του και τ' αποσταμένο κορμί του. Κι ωστόσο, καταπονεμένο τόσους χρόνους από τη βαριά την ξενιτιά και τώρα πάλι μ' άξαφνης καρδιάς καρδιοχτύπια συνταραγμένο, χειροτέρευε αντί να καλύτερέψει ή σαν το φύλλο τρεμούλιαζε.

Μόλις το βράδυ βράδυ, σαν άρχισε το σκοτάδι και πλάκωνε, κι αυτός ακόμα παρατηρούσε με τα μάτια ονειριασμένα τ' αντικρινά τα βουνά ενός άλλου νησιού, καταπόρφυρα με την αντιφεγγιά του βασιλεμένου του ήλιου, μόλις τότε το στοχάστηκε πως, όταν ξεπήδηξε από το καΐκι κι έσυρε κατά την εξοχή, δεν νοιάστηκε μήτε ενός μερόνυχτου ψωμί να πάρει μαζί του.

— Κι αν μείνω και νηστικός μια νυχτιά, τι πειράζει; λέει τότες. Θα με θρέψει της πατρίδας τ' αγέρι ως το πρωϊ.

Κι αποκοιμήθηκε στην ακρογιαλιά, δίπλα στις θάλασσας το νανούρισμα, με τον νου μαγεμένο από τις μύριες εικόνες, που τις ανιστορούσε όλες εκείνες τις ώρες.

Δεν τα ξανάνοιξε πια τα βαρεμένα του μάτια ο γέρος. Πιο γνωστικό κι από πολλούς φίλους το κύμα, επάνω στη μεγαλύτερη την καλοτυχιά της πονοδαρμένης εκείνης ψυχής, τήνε νανούρισε με το μурμουρητό του και την έστειλε μια και καλή στον αιώνιο τον ύπνο.

Αργύρης Εφταλιώτης, *Η λαχτάρα του γερο – Ανέστη (διασκευή),*
Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Β' Γυμνασίου,
σσ. 213-215, ΟΕΔΒ, Αθήνα

24. Ο γερο- Ανέστης δεν θέλει να γυρίσει στο χωριό του γιατί:

- A) δεν ήθελε να καταλάβουν οι χωριανοί του πως παρά τις σκληρές και τίμιες προσπάθειές του, δεν «έκανε προκοπή» στα ξένα
- B) περνούσε πολύ όμορφα στα ξένα
- Γ) είναι πολύ δύσκολο στα γεράματά του κάποιος να μετακομίζει
- Δ) δεν ζούσε πια κανένας από τους συγγενείς και τους παιδικούς του φίλους
- Ε) δεν ήθελε να φύγει και να αφήσει πίσω την οικογένειά του

25. Ο γερο – Ανέστης δώρισε όλα του τα υπάρχοντα:

- A) στο νοσοκομείο του νησιού του, για να μοιραστούν στους αρρώστους
- B) σε κάποιους φτωχούς στα ξένα
- Γ) σε όσους από τους συγγενείς και φίλους του ζούσαν ακόμα
- Δ) στην οικογένεια του, που άφησε πίσω του στα ξένα
- Ε) στον πρώτο συγχωριανό του που θα ξενιτευόταν

26. Γιατί ο γερο – Ανέστης είναι ευτυχισμένος επιστρέφοντας στο ακρογιάλι του νησιού του;

- A) Γιατί βρίσκει ξανά του παλιούς τους πατριώτες του και κάποιους φίλους που ζουν ακόμη
- B) Γιατί μαθαίνει πως κάποιιοι συγγενείς του τού άφησαν κληρονομιά κι έτσι θα έχει μια καλύτερη ζωή
- Γ) Γιατί βρίσκεται σε έναν χώρο που τόσο αγαπά και που του θυμίζει όμορφες στιγμές από τα παιδικά του χρόνια, παλιές ιστορίες, περασμένα πρόσωπα και πράγματα
- Δ) Γιατί συναντά τα ανίψια και κάποιους εξαδέρφους του που είχε χρόνια να δει
- Ε) γιατί σε λίγο θα πεθάνει στην πατρική γη, που τόσο στερήθηκε

27. Η ψυχική κατάσταση του γερο –Ανέστη από τη στιγμή που φτάνει στο νησί του είναι:

- A) Αναστάτωση, που δεν τον αφήνει να απολαύσει την ομορφιά του χώρου
- B) Τόση ήταν η χαρά του, που έβγαζε ξεφωνήματα κι ακατανόητα λόγια κάθε φορά που έβλεπε κάτι που τού θύμιζε τα χρόνια της νιότης του
- Γ) Συγκίνηση, που τον γεμίζει δάκρυα
- Δ) Λύπη γιατί δεν του μένει πολύς χρόνος ζωής για να απολαύσει τις ομορφιές της πατρίδας του
- Ε) Μετανιώνει που έφυγε από την πατρίδα του και στερήθηκε τις ομορφιές της όλα τα χρόνια της απουσίας του

28. Ο γερο – Ανέστης είναι:

- A) άπληστος, αφού όσα έβγαλε στα ξένα δεν τού φαίνονται αρκετά για να ζήσει τη ζωή που θέλει
- B) τρελός, αφού βγάζει ξεφωνήματα κι ακατανόητα λόγια
- Γ) επιτυχημένος, αφού κατάφερε να δημιουργήσει μια μεγάλη περιουσία στα ξένα
- Δ) αγνός, γνήσιος, με μεγάλη καρδιά, ολιγαρκής
- Ε) τυχερός, αφού «κάρβουνο έπιανε και μάλαμα γινότανε»

29. Τι έγινε στο τέλος του διηγήματος;

- A) Ο γερο – Ανέστης κοιμήθηκε στην ακρογιαλιά μέχρι το πρωί κι όταν ξημέρωσε πήγε να βρει όσους χωριανούς και συγγενείς του ζούσαν ακόμα
- B) Ο γερο – Ανέστης απογοητεύεται γιατί καταλαβαίνει πως οι καθαυτοί δικοί του πέθαναν, ενώ δυσκολεύεται να βρει τα ανίψια και τους εξαδέρφους του
- Γ) Ο γερο – Ανέστης ξύπνησε την επόμενη μέρα χαρούμενος, αφού τον περίμενε μια μεγάλη έκπληξη: οι χωριανοί και οι συγγενείς του έμαθαν ότι επέστρεψε και ήρθαν να τον βρουν
- Δ) Ο γερο – Ανέστης ξύπνησε την επομένη και βιάστηκε να πάει στο πατρικό του σπίτι
- Ε) Ο γερο – Ανέστης πέθανε καθώς κοιμόταν στην ακρογιαλιά, με τον νου γεμάτο εικόνες από τις περασμένες εποχές

30. Η κεντρική ιδέα του κειμένου είναι:

- A) ότι δεν πρέπει ποτέ να εγκαταλείψουμε την πατρική μας γη
- B) Όταν οι άνθρωποι ξενιτεύονται, όλοι τούς ξεχνούν
- Γ) Για τον Έλληνα ξενιτεμένο είναι μεγάλη ευτυχία να πεθάνει στην πατρική γη
- Δ) Αν δεν καταφέρει κάποιος να φτιάξει περιουσία στην ξενιτιά, δεν πρέπει να επιστρέφει στην πατρική του γη
- Ε) Οι συγγενείς και οι φίλοι των ξενιτεμένων τούς περιμένουν πάντα με ανοιχτές αγκάλες